



THE ROMANIAN ORTHODOX METROPOLIA OF THE AMERICAS
SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH
45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

Rugaciunea sotilor unul pentru altul

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, Cel ce ne-ai invatat ca intotdeauna sa ne rugam unul pentru altul, caci asa vom implini legea Ta si ne vom arata vrednici de mila Ta, cauta cu indurare si pazeste de vrajmasii vazuti si nevazuti pe sotul meu (sotia mea), pe care mi l-ai daruit (mi-ai daruit-o) a petrece impreuna pana la moarte.

Daruieste-i sanatate si deplina intelepciune, ca sa-si poata indeplini datoriile dupa voia si poruncile Tale. Fereste-l (o) de ispitele pe care n-ar fi in stare sa le poarte. Intareste-l (o) in dreapta credinta si in dragoste desavarsita, ca sa lucram impreuna faptele bune si sa ne intocmim viata dupa sfintele Tale asezari si porunci. Ca a Ta este stapanirea si puterea in veci. Amin.

PROGRAMUL LITURGIC ÎN SAPTAMANA 6 - 12 AUGUST

Luni 6 AUGUST : SCHIMBAREA LA FATA A DOMNULUI

UTRENIE SI SFANTA LITURGHIE 8:30 AM

Vineri 10 AUGUST:

TAINA SFANTULUI MASLU 6:30 PM

Sâmbata 11 AUGUST:

UTRENIE, SFANTA LITURGHIE SI PARASTAS 8:30 AM

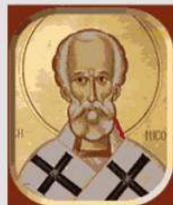
VECERNIE SI PARACLISUL MAICII DOMNULUI 6:30 PM

Duminica 12 AUGUST:

UTRENIE SI SFANTA LITURGHIE 8:30 AM

Preot Paroh: Marius Daniel Dumitrescu

917 592 2571 - mobil



THE ROMANIAN ORTHODOX METROPOLIA OF THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571



EVANGHELIA DIN DUMINICA A 10-A DUPA RUSALII

In vremea aceea s-a apropiat de Iisus un om, Îngenunchind înaintea Lui și zicându-I: Doamne, miluiește pe fiul meu, că este lunatic și pătimește rău, căci adesea cade în foc și adesea în apă. Și l-am adus la ucenicii Tăi, însă ei n-au putut să-l vindece. Iar Iisus, răspunzând, a zis: O, neam necredincios și îndărătnic, până când voi fi cu voi? Până când vă voi răbda pe voi? Aduceți-l aici la Mine! Și Iisus l-a certat și demonul a ieșit din el și copilul s-a vindecat din ceasul acela. Atunci, apropiindu-se ucenicii de Iisus, I-au zis de o parte: De ce noi n-am putut să-l scoatem? Iar Iisus le-a răspuns: Pentru puțină voastră credință. Căci adevărat grăiesc vouă: Dacă veți avea credință cât un grăunte de muștar, veți zice muntelui acestuia: Mută-te de aici dincolo și se va muta; și nimic nu va fi vouă cu neputință. Dar acest neam de diavoli nu iese decât numai cu rugăciune și cu post. Pe când străbăteau Galileea, Iisus le-a spus: Fiul Omului va fi dat în mâinile oamenilor și-L vor omori, dar a treia zi va învia. *(Matei 17, 14-23)*



Este infricosatoare starea omului



Credința în Hristos aceasta este: când citești Evanghelia, să zici „nu are importanță ce simt. Nu are importanță ce înțeleg. Nu are importanță cum mi se par mie lucrurile. Ce spune Evanghelia, acela este adevărul”. Dacă se întâmplă așa, de îndată omul începe să vadă o lumină. De îndată omul începe să intre într-o altă atmosferă, începe să simtă slăbirea lanțurilor, începe să simtă că se slăbește strânsoarea. Păstrează însă o irezistibilă tendință de a intra din nou în ele. Starea omului este înfricoșătoare, dacă o vedem din această perspectivă.

Nu este numai faptul că omul este legat, Nu numai că nu înțelege. Nu este numai faptul că nu poate să gândească și este nevoie să se prindă de Hristos și să se lepede de toate celelalte, ca să se elibereze. Nu sunt numai acestea. Și în situația în care Hristos găsește o modalitate de a-l trage spre Sine, omul păstrează în el o tendință irezistibilă de a aluneca din nou în starea în care a fost. Adică ești afundat în pericol să te îneci, cineva te scoate puțin afară ca să poți respira, nu mai mult de atât, simți că iei aer curat, că prinzi viață, și în ciuda acestora vrei să te întorci cu capul în apă și, pe deasupra, strigi „nu mă deranjați de aici de unde sunt, căci aici este libertatea!” Haideți acum să-l convingem pe omul acesta că toată starea lui este o amăgire, că toată starea lui nu este numai deșertăciune, ci moarte.

Problema nu este să convingi lumea cea multă. Luați aminte! Noi toți care suntem aici înăuntru, inclusiv eu, toți suntem victime ale sinelui nostru, toți suntem legați, așa cum am spus mai sus, cu legăturile patimilor, cu lanțuri. Mai mult chiar, ne mândrim cu faptul că încercăm cu cunoștințele noastre și cu tot ceea ce aflăm aici să ne ascundem lanțurile.

Ce nu învață astăzi tinerii? Nu merg numai la școală, merg și la meditații și trebuie să apuce să învețe și limbi străine. Nu sunt împotriva. Nu. Dar dacă se uită cineva bine, bine, va vedea că de multe ori toate aceste osteleni se constituie într-o încercare de a ne îmbrăca cu propriile lanțuri. Cred că înseamnă ceva și asta. Să fii legat cu lanțuri, dar acestea să nu se vadă. Și să ai iluzia că nu ești legat. În felul acesta lanțurile rămân, păcatele rămân, cum spune Domnul. Nu cei mulți, cei indiferenți. Ci noi, fraților, care se presupune că suntem mai evlavioși și mai credincioși decât alții și auzim din când în când câte ceva. În cele din urmă, noi suntem victime ale sinelui nostru.

Acum, în timp ce spun acestea, îmi vin în minte persoane foarte duhovnicești despre care s-ar spune că sunt foarte aproape de Dumnezeu și că și-au dat tot sinele lui Hristos, dar de fapt se vede cu ochiul liber că sunt victime ale diferitelor lor stări lăuntrice. Răul nu este că are cineva o anumită stare. Acesta este un fapt dat, iar bunul Dumnezeu îl știe. Răul este atunci când nu vrem să vedem starea respectivă și nu mergem la doctor, care poate să ne elibereze. Acesta este cel mai mare rău și, așa cum spun Părinții, Dumnezeu nu ne va acuza și nu ne va osândi pentru că suntem păcătoși. Acest lucru este cunoscut. Ne va osândi, însă, pentru că nu mergem la El, care este Doctorul și care poate să ne vindece.

Arhim. Simeon Kraiopoulos